

ПървитѢ сливенски музикални ратници — наши съмишленици

Въ онова далечно минало градътъ изнизваше днитѢ на своя патриархаленъ, спокоенъ и чистъ животъ. ДуховнитѢ прояви на сливенеца имаха съвсемъ малка амплитуда, която почваше отъ Геновева и едва можеше да достигне декламациитѢ въ нѣкое по централно училище.

МъничкитѢ мъждукащи фенери движеха нощемъ благонравни купчини отъ хора, запжтени да прекаратъ весело у свой сродници или познати. Студената каменна настилка отекваше думитѢ съ нѣкаква таинственностъ, простота и непреодолима първичностъ. Тукъ-тамъ презъ зидоветѢ надничаха голѣми гиргини, босилекъ, задавящи гърдитѢ.

И въ тая набожна тишина, върху бѣлото платно на градската панорама се възправяха първитѢ музикални майстори, за да набеележатъ пжтищата на единъ повъзвишенъ, по-зрѣлъ и осмисленъ животъ въ чиято дълбина се роди бждещия въздигнатъ и просвѣтенъ гражданинъ.

ИосифѢ Каломати, този изтънченъ левантинецъ съ широка и обилно надарена душа, излъчваща само благородство, дошелъ въ гр. Сливенъ съ безупрѣчното си възпитание на истински аристократъ, незлобивъ и честенъ до край. *МихаилѢ РайновѢ*, преданиятъ и упоритъ работникъ, сжщинска пчела, която даде богатъ приносъ въ духовния ни кошеръ. Още нѣколко безименни сътрудници следъ тѣхъ подеха началната гама, трудниятъ маршъ на музикалното възпитание на сливенци. На оскждната тогавашна сцена се изпълняватъ добре аранжирани откъслечи и цѣли композиции на европейски автори. *МихаилѢ РайновѢ* събира пѣвци, подготвя ги за хубаво пѣне и заразява музикално предразположеното гражданство съ тѣй близката до него руска музика и пръвъ изпълнява МацоловитѢ хорови композиции.

Музикалното възпитание на сливенци е въ сигурни ржце.

Поставени сж първитѢ оперети, между които „Царски пукъ“, сцени отъ „Аида“, „Тробадуръ“, „Травията“, „Запорожци“ и др.

Наскоро читалище „Зора“ изгражда сцена, отъ която се чуватъ топлитѢ звуци на пиано отъ г-жа *Вичева*. Къмъ тѣхъ се присъединяватъ заразителни, гальовни и властни звуцитѢ отъ цигулката на незабравимия чехъ *ИосифѢ ЦобелѢ*.

Музикалниятъ животъ се обособява, движи народната душа, издига се надъ популарнитѢ Чинтулови пѣсни:

Стани, стани, юнакъ балкански
.
Отъ сънъ сладъкъ кой ме буди
.
Кжде си вѣрна, ти любовъ народна
.

Издигнати на мощни крила — душитѢ се приближаватъ до заревото на европеца.

Г-жа *Зора Зах. Д-рѢ Димитрова* работи неуморно като добра пианистка.

